

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Chrysostomi doctrina. Capvt XXXIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

hil fructus perceperunt. Et sibi quidem cogitauit legem ponere, quæ huiusmodi plausus prohiberet, & suaderet, ut cum silentio audiretis. Sed sustinere oportet, & credite mihi. & si placet hanc nunc legem firmabimus, ne quis auditor plaudat quando nos loquimur. At si voluerit ad vitari, admiretur silens, nemo est qui prohibet. Omne autem studium, & alacritas in id collocetur, ut quæ dicuntur, accipiantur. Quare aplausisti de hoc legem pono, vos autem nec audire potestis.

Hæc ille, ex quibus planè apparet, quanto conciones ad pompam, & ostentationem facetas odio proferretur, tum etiam plausus illos in Ecclesia excitari solitos auferatur. Nec immunitio subuersiōnē Ecclesiārum nominat.

Periculum enim erat non mediocre, ne cōcionator si plauderetur intumesceret; sin contra, deicto animo frangeretur. Itaque ut D. Augustini verbis vrat, sicut autæ linguatuum flauerant à pectorib⁹ opinantium, ita ferrebatur, vertebar, torquebatur, obnubilabatur, summum profecto est miferia, ubi Preco veritatis degenerat in mancipium veritatis.

Item homilia 79. in āta eos reprehendit, qui volunt noua legi, & dici.

Verum quid dicunt plerique? semper (aiunt) eadem leguntur Hoc vos maximè perdit. Itaque si quidem sciūsseris illa, neque sic oportebat ab illis recedere, quoniā & in theatris semper eadem fiunt; attamen non satiamini. Quænam eadem aedes dicere? qui neque Prophetae nomina scis; & non confundaris dicendo, ideo non audienda quoniam eadem leguntur? Eteni tu confessus es, quod eadem dicuntur. Ego si hoc protulisi, te sic accusarem: Te igitur oportebat ad aliam defensionem configere, non ad hanc tuam accusationem. Dicoro, tu non admones filium tuum? Si igitur ille dicat, quod eadem semper inculcas: nonne contumeliam esse putas? Tunc non oportebat eadem dicere,

quando & illa sciūsseris, & o-

peribus declaremus: imo

neque tuum si

perfusa le-

atio.

Chrysostomi doctrina.

CAPVT XXXIV.

NEmini dubium esse potest, quin Chrysostomus, & ingenio acer, & labore, in studia semper intentus, & à pueri iis exculatus disciplinis, quibus ad magnarum artium decorā lucentis informari solet, magnis, tūm profanæ, tūm sacræ eruditioñis opibus fuerit cumulatus. Raro tamen peregrinam doctrinam promittit in concordia bus, quod si quas historias Ethnicorum afferat, magno tempore condire solet, ut cum de mala Socratis vxore loquitur homilia 26. in 1. ad Corinthios, neque Socratem, neque Xantippen nominat, t. c. 261. h. sed grauitate insinuat. mil. 42.

Dicitur quidem certè quidam ex philosophis externis cum malam haberet uxorem, & nugarietrem, & coniugiacrem, rogantibus cur eam habere sustineret, dixisse ut domi ha beret gymnasium, & palestram Philosophia; Eo enim (nquit) cæteris mitior, si in ea quotidie erudiar, cumque à populo in hanc sententiam esset exclamatum, intulit. Magna voce exclamans, sed ego valde deseo, cum Græci sint nobis sapientiores: nobis qui iussi sumus Angelosimitari: Imò verò, qui iussi sumus Deum æmulari in ratione mansuetudinis. & homilia tertia aduersus Iudeos, cum variis philosophorum sectas enumerando appellasset Pythagoram, Zenonem, Platonem, Socratem, Diagoram, se excusat, quod ad Iudeorum capitum se demiserit, non autem ex sui animi sententia fecerit. Oὐ γέρεις τὸ πόνον τὴν γνῶμην. ἀλλὰ τὴν ἀδειαν τὸ Ιουδαῖον συγκαταβούστε, & se purgat exemplo D. Pauli, qui Athemis dicturus non ex Prophetis, aut Euāngelio, sed ab ari gentili sumpliit exordium.

Et Homilia 1. in 1. ad Timoth. Silentium in templis gentium superñe inscriptum, co-tinebat digito os, & labia comprimebat, prætereentes omnes silentij sic admonens. Hæc & Harpocrate Aegyptiorum intelligenda, non tam plenius indicavit: & serm. in concubinarios: non moueris, scilicet ad mirande vir, hæc ἀναδεικνύεται est ijs, qui lapidibus cohabitant, non hominibus. Ego autem audiui

H h h h z quod

Silentii pi-
atura.

Vanitas
miseria.

Nonitatis
curiositas
perstringi-
tur.

quod etiam apud lapides quidam, & statu
palli sunt. Cauer plura dicere, & quae de fau
is amoribus adolescentium narrantur ab hislo
cicis enarrare.

Vtitur plerumque vocum Hebraicarum in
terpretatione, ex qua commodè sensus in su
am rem elicit, ut in illo loco genitos, cum

Cainum, qui perpetuo tremore multatus est,
in naid habitatice sacra hostioria dicat, recte

vnde interpretatur σάλον ηγετος enim est mouere.

*Homil. 20.
in Genes. 19.*

Et in homilia de mutatione nominum, vo
cem Edem dicit significare γῆ περιθλε. Quod
sumit opinor ab ηγετον. Inde iubet respon
deri Iudei quoties petierint quomodo virgo pe
perit? Vos vero dicite, quomodo terra virgo, tot,
& tantum germina profuderit? At vero in plau
morum narratione frequenter textum He
braicum consultit, & explicat, ex quo coniici
as illum Graecæ, & Hebraicæ linguae peritum
fuisse.

Nec ignarus quidem fuit Philosophus, quā
quam eius de cœlo, & sideribus sententiam
multi vellicarunt, cum dicat homil. 4. in Ge
nesim, vaum tantum cœlum esse τὸν δὲ οὐν
λοιπὸν μέτα τῶν τοταὶ λαίναν ἀνά
σχετεῖ ὃ ἀπόκλειστον διανοίας φέγγε
δαι τουλομένων, καὶ ἀπεραντας τὴν διαγρα
φὴν πολλοὺς εὑρανός λέγειν ἐπωτίποιστο.
Scio hanc sententiam excusari à D. T. in 1 q.
68. art. 4. quasi hæc à Chrysostomo contra ha
reticos quosdam, ac Philosophos dicta sint,
qui extra hunc totum sidereum globum, alios
sideres cœlos, & mundos esse tradiderunt.
Verum Chrysostomi sententiam sine vilo in
terpretationum flexu nude acceptam de uno
cœlo liquido, multi quoque doctissimi viri
aunc defendunt.

Alij eius in Geneceos interpretatione sim
plicem quandam dicendi rationem arguunt,
quod mirificas illas Origenis Διεργίας non ha
beant, sed præclarè Chrysostomum ab istis Cen
toribus vindicat Photius, cum dicit eum, eum
ad Mosaicæ narrationis simplicitatem respex
isset, maluisse, salutaribus documentis conlu
lere quam intempestiuis theorijs præter in
stutum luxuriare.

Quonobiem eadem de causa grauioribus
Theologicarum rerum quæstionibus abstinet,
quoniam sublimem quoque cum in huius
modi argumentis fuisse libri de incompre
hensibili Dei natura declarant. quod si quæ

dam inibi dixerit, quæ videntur Theologorum
sententijs repugnare, vt cum in tertio ait, De
uni non videri, sed συνετάξει, minime mi
rum est, si in tanta rerum obscuritate, cum nō
dum tot ingeniotorum, & scholarum lumen ac
cessisset, Patribus nonnunquam aliqua minus
accurata excederint: Quanquam scio à grauis
simis viris defendi Chrysostomum quasi non
negarit, Dei clientiam ab Angelis videri, sed
ipse fatus clare his verbis, quid sentiret aperuit
Κατόπιν οὐκέτι ἄριτον ἔμερων τὸ φῶς,
οὐδὲ διτύην ἀχρεψθεῖν τὴν οὐσίαν, ἀλλὰ συγ
κατάβασις ἦν τὰ δρώμενα. Quanquam non ip
sam meram videbant lucem: sed quæ vide
bant condescens erant (inquit de Angelis)
Mox quid sit illa συνετάξει, ne quis dubita
re possit explicat. Θραψ μήδετειν δὲ δός φύ
γηται, ἀλλ' ἀερόντα μέρη θεοπεπλοῦ διερχεται, οἱ ο
τέλειοι οὐρανούς διερχοῦσι τοποτερῷ τῷ
Τιρόντωρ αὐτεία τὸ διέλεγον τὴν ἐπιδείξιν.
Quid nomen hoc condescens significat? Cum
Deus non vē est se ostendit, sed quoad videre
is potest, qui aspectum eiusmodi meruit, eate
nus ad infirmitatem videntis suam repre
sentationem meritur, ac temperat, condescendere
illum tantisper dicimus, & eiusmodi rem
condescensum nominamus. Et ibidem
ταῦτα συνετάβανται. A superis quoque
virtutibus quoniam condescendens non co
spicitur. Idem assert Theophylactus in illud
Ioannis Deum nemo vidit unquam, & Tho
doretus in dialogo, quod Deus sit immutabi
lis, sed omnium scholarum vox reclamat.

Popularitas Chrysostomi.

CAPUT XXXV.

Chrysostomi præcipua virtus est admirab
ilis quædam popularitas sermonis, quam
virtute in diximus maximorum oratorum
esse, eam que si modo perfecta fuerit, ex con
summata eloquentia, prudentia, dexteritate, &
felicitate quadam ingenij profuerit. Eius au
tem perfectionis hæc in Chrysostomo sunt
indicia. Primum suæ orationis mensuram
auditorum aures ratus, totum se homi
num